

Om utgivningen av Storkursen, Den eviga världsbilden

av Ole Therkelsen

1. Bokrelease den 5 maj 2018 på Martinus Institut

Vid en bokrelease på Mariendalsvej 94–96 lördagen den 5 maj 2018 markeras utgivningen av en ny bok av Martinus, *Storkursen – Den eviga världsbilden*. (Samma dag anordnas även en bokrelease på Hälsans Hus i Stockholm, se sid. 127; övers. anm.).

År 1955 beslutade Martinus att i föredragsform skapa en fullständig genomgång av världsaltets kosmiska

analyser till förmån för en bandinspelning, som senare skulle överföras till bokform. Genom det första föredraget i institutets föredragssal torsdagen den 6 oktober 1955 sade han, att föredraget var det första i en serie föredrag som han kallade *Den eviga världsbilden*. Denna stora kurs var en genomgång av världsbildens kosmiska och eviga struktur i alla detaljer från A till Ö, och den ledsagades av 76 symboler, som Martinus vid den tiden hade färdigställt.

Martinus håller föredrag i en fullsatt sal på Mariendalsvej 1955.

I ett brev till den isländska översättaren Vignir Andrésson skriver Martinus: ”Denna genomgång blir således den största och mest fullständiga kurs jag hittills muntligen har gett av livets totala analys, och är således en verklig *Storkurs* som kommer att fylla hundratal boksidor med text och bilder.”

2. Storkursen – Den eviga världsbilden är ett supplement till symbolböckerna

Den nya boken är kort och gott en bearbetning av bandinspelningar av hela denna stora kurs, som Martinus höll under femton torsdagar vinterhalvåret 1955/56. Bearbetningen av bandutskriften, som har företagits av Ole Therkelssen under redaktion av Trine Möller och Per Jan Nergaard, godkändes av rådet för Martinus Institut i mars 2018. Bearbetningen har skett efter de riktlinjer för bearbetning som återfinns på martinus.dk.

Symbolförklaringarna i *Den eviga världsbilden*, del 5 och del 6 (symbolerna nr 45–100), är också baserade på bandinspelningar från olika föredrag och kurser. Det har medfört att 41 bandinspelade förklaringar från *Storkursen* faktiskt redan har blivit utgivna i de två symbolböckerna 2012 och 2015. Men dessa relativt korta symbolförklaringar kan nu läsas i hela sitt sammanhang, med kompletterande upplysningar och fördjupande texter i denna nya bok, som således kan betraktas som ett supplement till de två symbolböckerna. De ovannämnda 41 symbolerna i *Den eviga världsbilden*, del 5 och del 6, har inte fått någon skriftlig förklaring av Martinus.

De resterande 35 av bokens 76 symboler fick senare en grundlig och mer omfattande skriftlig förklaring av Martinus i *Den eviga världsbilden*, del 1–4, som han började skriva 1960, då han var färdig med huvudverket *Livets*

Bog. Dessa 35 symboler får alltså kompletterande beskrivningar i *Storkursen* – vissa av dem i flera av föredragen. Till exempel visades den så kallade huvudsymbolen, symbol nr 11, *Den eviga världsbilden*, och symbol nr 13, *Den eviga världsplanen*, var för sig i sju olika föredrag. Den kända teckningen *Människans två sinnen* av Hans Henning Withus (1920–1947) visades också i sju olika föredrag.

Utöver symbolerna visade Martinus en rad olika bilder och fotografier som inte är medtagna i denna nya bok, eftersom de för närvarande inte är i Martinus Instituts ägo. Temat för dessa bilder framgår emellertid av bildtitel och Martinus efterföljande förklaring. Varje symbol- och bildförklaring är försedd med styckennummer.

3. Storkursen – ett fundamentalt kulturdokument

Det finns två texter, där Martinus motiverar varför han håller denna stora kurs, och varför han vill att den skulle ges ut i bokform. Det skulle emellertid gå 62 år innan Martinus Institut kunde få glädjen att ge ut denna bok.

Den första texten är ett kontaktbrev från september 1955, där Martinus till de kommande deltagarna avslutar med orden: ”Med ert intresse och er sympati för denna min uppgift är ni således med om att säkra detta grundläggande kulturdokument för världen.”

Den andra texten är från ett brev till den isländska översättaren Vignir Andrésson, där Martinus skriver att han har beslutat sig för att skapa en *Storkurs* i världsalltets kosmiska analyser.

4. Utdrag ur brev till Vignir Andrésson

[...] ”Som tidigare meddelats, blir mina föredrag och min kurs inspelade på band för att därifrån överföras till bok-

FRA INSTITUTTET

MARTINUS' KURSUS

En lille gruppe af civilingeniører indenfor min sags venner har dannet en afdeling for optagelse af mine foredrag og kosmiske analyser til bånd- og grammofongengivelse. Jeg har derfor besluttet at skabe en fulstændig gennemgang af verdensaltets kosmiske analyser til fordel for denne optagelse. Denne totale gennemgang vil således senere kunne fås på bånd og grammofonplader, ligesom den naturligvis også vil blive overført til bogform. Der bliver derved en enestående lejlighed til, for min sags venner og interesserede, at overvære denne min personlige gennemgang af hele verdensbilledet i alle dets bærende detaljer, en lejlighed, der sikkert aldrig mere vil blive gentaget.

Ved at tilslutte Dem denne totale gennemgang af verdensbilledets kosmiske analyser vil det ikke blot være til uvurderlig gavn for Dem selv i studiet af de evige fakta, men det vil også betyde både fysisk og psykisk støtte for mig i denne min store og alvorlige opgave. Deres interesse og sympati for sagen giver mig inspiration, rent bortset fra den økonomiske støtte, den også vil være for sagens gennemførelse. Med Deres interesse og sympati for denne min opgave er De således med til at sikre verden dette fundamentale kulturdokument.

Med venlig hilsen.

M a r t i n u s .

Bilaga till Kontaktbrev nr 19, den 16/09 1955

MARTINUS KURS

En liten grupp civilingenjörer bland min saks vänner har bildat en grupp för inspelning av mina föredrag och kosmiska analyser, så att de ska kunna ges ut på band och på grammofonskivor. Jag har därför beslutat att skapa en fullständig genomgång av världsalltets kosmiska analyser med tanke på denna inspelning. Denna totala genomgång kommer således senare att kunna fås på band och på grammofonskivor, liksom den naturligtvis också kommer att överföras till bokform. Det blir därmed ett unikt tillfälle för min saks vänner och intresserade att ta del av denna min personliga genomgång av hela världsbilden i alla dess bärande detaljer, ett tillfälle som säkert aldrig återkommer.

Genom att ansluta er till denna fullständiga genomgång av världsbildens kosmiska analyser, blir det inte bara till ovärderlig nytta för er själva i studiet av de eviga fakta, det kommer också att betyda både fysiskt och psykiskt stöd för mig i denna min stora och allvarliga uppgift. Ert intresse och er sympati för saken ger mig inspiration, helt bortsett från det ekonomiska stöd som också kommer att bidra till genomförandet av saken. Med ert intresse och er sympati för denna min uppgift är ni således med om att säkra detta grundläggande kulturdokument för världen.

Med vänlig hälsning.

M a r t i n u s .

Martinus och Vignir Andrésson, Island.

form och grammofonskivor. Med anledning av detta har jag beslutat att skapa en *Storkurs* i världsalltets kosmiska analyser. Den påbörjas den 6 oktober här i institutets föredragssal och blir en genomgång av världsbildens kosmiska och eviga struktur i alla detaljer från A till Ö, följd av alla symbolerna och andra kompletterande bilder. Det blir ett unikt tillfälle för mina vänner här i Köpenhamn att övervara denna min personliga och muntliga genomgång av de eviga fakta i deras fulla vidd, ett tillfälle som säkert aldrig återkommer. Denna stora genomgång av världsbilden blir då inspelad på band, från vilka den sedan kommer att överföras till bokform och grammofonskivor. Denna genomgång blir således den största och mest fullständiga kurs som jag hittills muntligen har gett av livets totala analys, och är alltså en verklig *Storkurs* som kommer att fylla hundratals boksidor med text och bilder. Så snart vi når fram till detta, kommer det att

Martinus på institutet 1955 vid symbol nr 11, "Den eviga världsbilden".

underlätta studiecirkelarbetet mycket runt om i världen." [...] (01.10.1955, onlinebibliotek, brevdatabasen, martinus.dk).

5. Martinus kursföredrag 1953–1962

Åren 1951–1953 höll Martinus några stora föredrag i Studenterforeningens stora festsal med plats för 550 åhörare (Studiestræde 50), där han kunde visa ljusbilder eller diabilder, som då höll på att bli vanliga. För att på 1930- och 1940-talen kunna visa sina symboler, var Martinus tvungen att genom en fotografisk teknik få strecken överförda till glasplattor på 8 x 8 cm och sedan själv färglägga dem med en liten pensel.

År 1953 började Martinus hålla "kursföredrag" på institutet, och han kunde då illustrera föredraget med symboler och olika fotografier och bilder. Ett kursföredrag bestod av två delar. Först höll han ett föredrag om det aktuella temat i 45 minuter, och därefter förklarade han i 45 minuter samma tema med hjälp av symboler och bilder.

Storkursen – Den eviga världsbilden

Innehållsförteckning

1. Vägen till självupplevelse av livets mening
2. Frigörelse och suveränitet
3. Vad är det vi bevittnar i form av världsalltet?
4. Den treeniga principen, det levande väsendet
5. Väsendenas odödlighet
6. Den eviga livsupplevelsestrukturen
7. Människans två sinnelag. Livsövertron och dödstalangen
8. Skapelsen av Eva – syndafallet och polprincipen
9. Ande och kropp. Solsystemet och atomsystemet
10. Vegetarisk och animalisk föda
11. Bönenas mysterium
12. Bönenas mysterium, materialisationer och syner
13. Genom de andliga världarna
14. Jordens miljonåriga utvecklingsepoker
15. Vad världsalltet berättade

Martinus håller föredrag i den första föredragssalen i Klint. I förgrunden syns den gamla projektorn för visning av symboler på 8 x 8 cm glasplattor.

En hel kurs bestod normalt av två eller fyra föredrag. Men denna storkurs eller symbolkurs är speciell genom att den består av femton föredrag, där Martinus förklarade inte mindre än 76 symboler, som alla återges i *Storkursen*. – Martinus slutförde och tecknade flera symboler under perioden efter 1956, och de är alltså inte med i denna storkurs.

6. Inledningen till det första kursföredraget

Torsdagen den 6 oktober 1955, kl. 20, inleder Martinus sin kurs på Mariendalsvej 94–96 med följande ord:

”Mitt föredrag i kväll är det första föredraget i en serie som jag har kallat *Den eviga världsbilden*. Meningen med dessa föredrag är att jag gärna vill ge en fullständig, total analys av världsaltets bärande principer, för att därigenom skapa ett livsfundament för alla de människor som är mogna att förstå det.” [...]

”Jag vill gärna visa er att det finns en mening med livet, och denna mening är faktiskt föremål för allt mänskligt intresse i dag. Det låter märkligt, men det är inte desto mindre fallet. Alla väsen söker efter livets mening. När vetenskapsmannen söker på bergens topp eller i havets djup, i mikrovärlden eller i väsendenas organismer, är det livets mening han söker. All iakttagelse, forskning och vetgirighet är i själva verket endast ett led i ett sökande efter livets mening. Vi kan dessutom se, att denna inställning på att söka livets mening är en organisk produkt, och det börjar inte blott i människornas tillvaro, det börjar redan i djurets tillvaro.”

7. Ingen kan lida orätt, och ingen kan göra orätt

I början av kapitel 7, st. 242, nämner Martinus ett annat viktigt skäl till att hålla denna totalkurs:

Martinus i institutets talarstol.

”Vi har nu kommit så långt i denna kurs, att vi ska komma in på det som är särskilt nödvändigt vad gäller grunden för att hålla kursen, nämligen att man ska nå fram till att se att det finns rättvisa i tillvaron, att ingen kan lida orätt, och ingen kan göra orätt. Kan man förstå det, får man en grund för att kunna bekämpa det som är människans allra största onda, nämligen detta att vara arg och bitter, hatisk och indignerad, arg på sin omgivning, sin nästa osv.

Tidigare i kursen har jag visat att vi är odödliga. Alla levande väsen är odödliga. De består av något som inte är tids- och rumsdimensionellt, nämligen jaget och dess övermedvetande. Likaså är även hela universum en levande organism, som både rymmer det något som inte är tids- och rumsdimensionellt och det tids- och rumsdimensionella. Genom att lära sig att känna skillnad på dessa realiteter börjar man få en

grund att stå på, så att man kan gå vidare och se på sin egen tillvaro.”

Vid en markering av Sakens 50-årsdag på institutet den 24 mars 1971 talar Martinus också över det viktiga temat att lida orätt: ”Vi är pionjärer för denna nya världsepok. Det är vår uppgift att sätta den till världen. Varje människa som lär känna analyserna, har fått sig anförtrodd en uppgift som är den största en människa över huvud taget kan få. Man kan inte få en större uppgift än att förklara Guds tillstånd, förklara de kosmiska analyserna och lära människorna hur man ska vara kärleksfull inför alla och förstå att det inte finns någon som kan lida orätt, och ingen kan göra orätt” (*Kosmos* nr 4/2010).

År 1928 förklarar Martinus symbol nr 86, *Människans utvecklingsanalys. Jordklotets utvecklingssteg*. Se förklaring i *Storkursen* st. 201.

8. Bearbetning och översättning av Storkursen

I brevet till Vignir Andrésson skrev Martinus vidare: ”Vad gäller gramfonskivorna ska texten naturligtvis översättas till de olika ländernas eget språk, så att stoffet kan bli lätt tillgängligt för läsarna där. Och det gläder mig mycket att du sörjer för att vi kan få texten översatt till isländska för de isländska gramfonskivorna.”

Det framgår av en senare brevväxling med Vignir, att Martinus blev klar över att bandutskriften inte var ägnad att direktöversättas. Bandutskriften måste först bearbetas.

På ett rådsmöte uttalade Martinus sig kritiskt om de två första bearbetningarna av bandutskriften från föredragen 1955/56.

A. Martinus: ”Hon har skrivit det ungefär som jag har sagt det. Och det kan man inte erbjuda någon. Det

Signerat foto av Martinus 1955.

märks, när man talar är det helt an-norlunda” (rådsmöte 26/3 1974).

B. Martinus: ”Ett föredrag är ju inte lämpat att direkt skrivas av. Det ska ju bearbetas.” – Medarbetare: ”*Texten är helt identisk med det talade föredraget, bortsett från enstaka direkta felsägningar, som jag har utelämnat.*” – Martinus: ”Det är ju så det inte ska vara. Det ska inte vara en direkt kopia av vad jag har sagt. Det är jag inte tillfreds med. Jag skulle ju alls inte skriva så, om jag skulle skriva det. Det talade är något helt annat” (rådsmöte 26/3 1974).

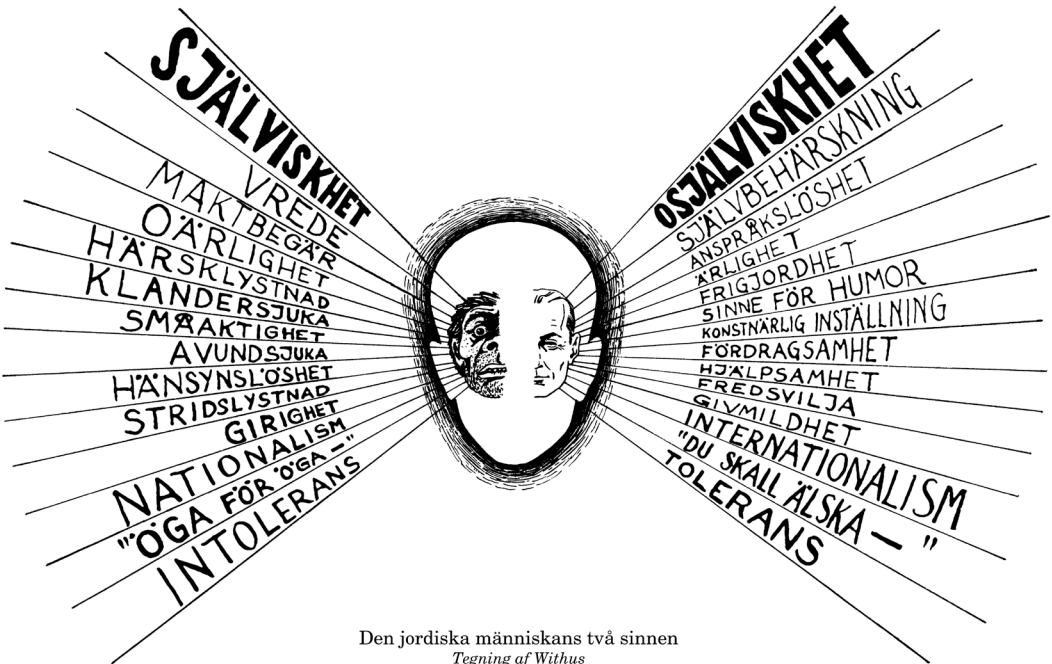
9. Efterlämnade manuskript och bandutskrifter skulle ”bearbetas”, ”justeras” och ”rättas till” före utgivning

Tre månader före sin bortgång sade Martinus, att det han hade talat in på band kunde användas: ”Har vi det på band? Ja, för det finns att göra. Jag får ju inte skrivit så mycket nu längre. Jag kan inte riktigt se, men det jag säger

kan ju användas. Då ska det ju rättas, för talet är inte detsamma” (rådsmöte 16/12 1980). Vid denna sena tidpunkt räknade den 90-årige Martinus ju inte själv med att kunna godkänna bearbetningarna. Denna uppgift överlät han efter egen uttrycklig önskan till rådet för Martinus Institut.

Martinus önskade också att efterlämnade manuskript skulle ”bearbetas”, ”justeras” och ”rättas till” av andra före utgivning (rådsmöte 6/3 1979, 29/1 1980 och 16/12 1980).

Vad beträffar om tillräckligt mycket material var utgivet, sade Martinus 1970 och 1975 helt riktigt: ”Världsmissionen är räddad”, och ”Missionen är för länge sedan färdig” (*Den eviga världsbilden*, del 5, st. 76.1 och 77.2, och *Kosmos* nr 7/2004). Efter utgivningen av *Livets Bog*, del 7, i december 1960 hade det nämligen skrivits tillräckligt för att människorna skulle kunna uppnå kosmiskt medvetande här på klotet (*Livets Bog*, del 1, st. 248, *Livets*

Den jordiska människans två sinnen
Tegning af Withus

Människans två sinnen av Hans Henning Withus (1920–1947).

Bog, del 5, st. 1890–1896, och *Den eviga världsbilden*, del 2, st. 21.27). Allt han skrev efter att *Livets Bog* gjorts färdig 1960, betecknade han som extra.

År 1960 började Martinus utarbete det sex delar stora symbolverket *Den eviga världsbilden*, som han också kallade ett huvudverk liksom *Livets Bog* (tackbrev oktober 1980). Han önskade ge mänskligheten så mycket som möjligt, och han var angelägen om att mer material blev utgivet.

10. Avslutning av symbolverket

År 1980 sade Martinus, att det var viktigt att få fler symboler utgivna: ”Jag kan ju inte räkna med så lång tid längre, men jag menar att det är viktigt att jag får avsluta med fler symboler. Jag kan naturligtvis inte skriva långa förklaringar om varje symbol, men jag kan ju skriva om principerna för varje

symbol. Och då kan man utifrån *Livets Bog* och de andra verken förstå principerna” (rådsmöte 6/1 1980).

I ett officiellt gåvobrev ett halvår senare överlät Martinus så ”rätten att göra färdigt icke avslutade uppgifter” till Martinus Institut. Citat: Överlåtelserna omfattar alla framtida litterära arbeten, utkast till nya arbeten och arbeten under förberedelse, alla excerpter, hänvisningar, anteckningar, korrespondens, bilagor, kort, teckningar och övrigt material, samt rätten att göra färdigt icke avslutade arbeten” (se martinus.dk, gavebrev, 18/6 1980).

Under sin levnad fick Martinus tre symbolböcker utgivna, *Den eviga världsbilden*, del 1–3 med symbolerna nr 1–33. Efter hans bortgång 1981 har institutet således gett ut tre symbolböcker, *Den eviga världsbilden*, del

Martinus håller föredrag på Mariendalsvej 94–96, 1955.

4–6, med sammanlagt 67 symboler, nr 34–100 (*Kosmos* nr 6/2012, nr 5/2015).

11. Varför skulle det gå 62 år innan boken blev utgiven?

I kontaktbrev nr 19 från 1955 skrev Martinus som sagt, att han hade beslutat att skapa en fullständig genomgång av världsalltets kosmiska analyser i en serie kursföredrag, som skulle tas upp på band med sikte på utgivning i bokform. Man kunde därför undra, varför skulle det gå över 62 år innan boken blev utgiven 2018?

Ett bud skulle kunna vara ett Martinuscitat från artikeln ”Välkomsttal i Klint 1975”. Där talar han om utgivningen av den kommande boken *Tredje testamentet, Den intellektualiserade kristendomen* (utgiven postumt 2004).

Martinus: ”Det är inte meningen att jag varje år ska stå här och upprepa

att ni ska få Tredje testamentet om ett år. Nu är det tredje gången jag skulle lova er denna bok. Men jag har ju blivit förhindrad på grund av hälsan. Och vad gäller Tredje testamentet, ska ni inte tro att ni blir lurade. Nu blir det inte åter en besvikelse. Det ska nog bli gjort. Det är bestämt redan innan jag föddes, när tingen ska vara färdiga” (*Kosmos* nr 7/2004).

Så kanske var det också bestämt innan Martinus föddes att *Storkursen – Den eviga världsbilden* skulle ges ut 2018.

Med utgivningen av denna totala kurs från 1955/56, med förklaring av 76 olika symboler, kan utgivningen av Martinus symbolverk betraktas som avslutad till glädje för den andliga forskaren – till glädje för offentligheten.

Se utdrag ur boken på följande sidor.

MÅNADENS CITAT

Så länge väsendet är farligt för sin omgivning, måste det förbli under de tunga materiernas ok. De fasta materierna är livets tvångströja. När väsendet blir osjälviskt, öppnar sig ”tvångströjan”, väsendet blir frigjort, materien lystrar älskvärt och direkt till dess vilja, och det verkliga livet börjar öppna sina portar för den hänförde gudasonen.

Martinus: *Livets Bog*, del 2, st. 365

Förklaring till bilden på framsidan

Det levande väsendet 1.

Nattmedvetandet

Symbol nr 90

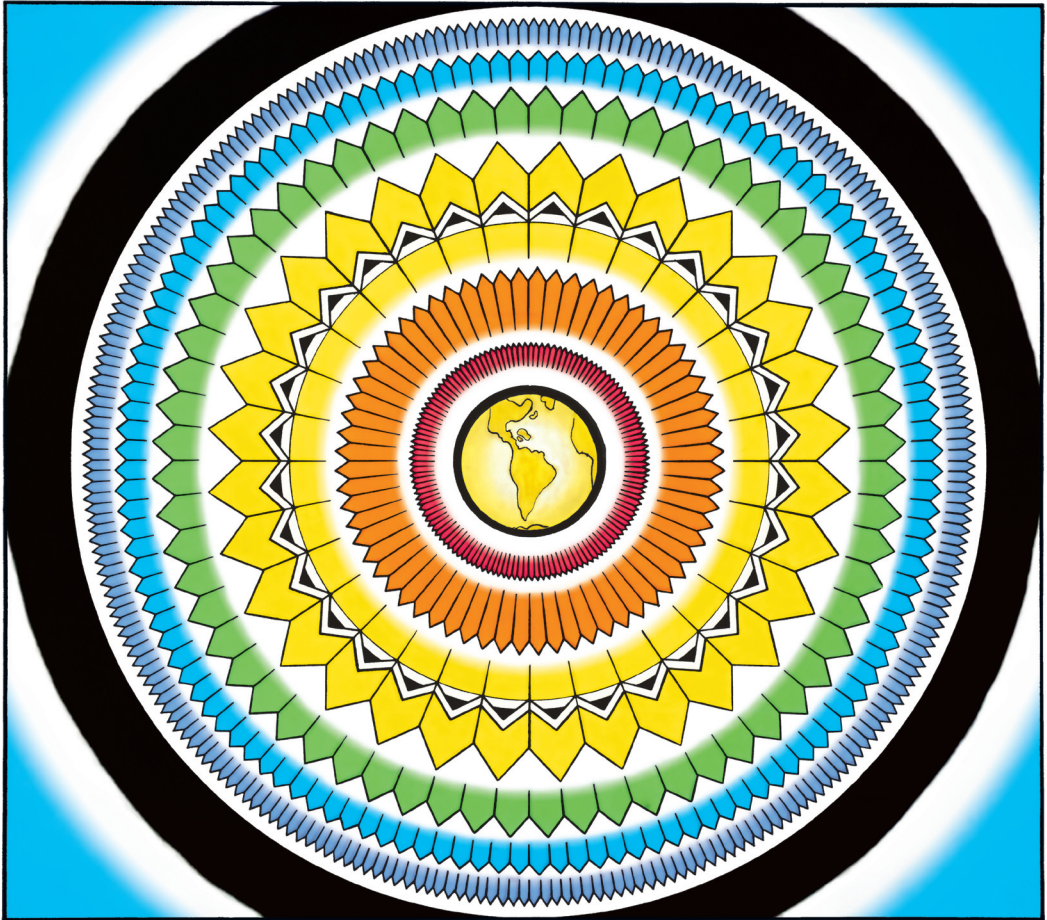
171. Symbolen visar ett enskilt levande väsen. Det kan vara en människa eller ett djur. Det översta vita fältet symboliserar dess jag, och det mellersta av de tre fälten symboliserar dess övermedvetande. Dessa är eviga realiteter som är utanför tid och rum. Det finns också en tredje princip, som symboliseras med det nedersta fältet. Denna princip är också en evig realitet, och den går ut på att skapa och därmed befordra en evig förändringsprocess. Denna eviga förändringsprocess är baserad på hunger och mättnad: den eviga hungern efter en särskild intressesfär, mättnaden på denna, och så hungern efter en ny. Hunger- och mättnadsprincipen kan illustreras med att man ska äta och bli mätt, för att åter bli hungrig och åter bli mätt. De sex olikfärgade figurerna uttrycker de principer enligt vilka väsendet manifesterar sig, och enligt vilka dessa kontraster skapas. Det finns en kropp för var och en av dessa sex principer: en instinktkropp (röd färg), en tyngdkropp (orange färg), en känslokropp (gul färg), en intelligens kropp (grön färg), en intuitions kropp (blå färg) och en minnes kropp (indigofärg).

Tyngdkroppen uttrycker den fysiska kroppen, och när den dör, går medvetandet över på känslokroppen. Den runda gula figuren med triangeln i mit-

ten ska symbolisera ett väsen som har dött från det materiella planet. Det är nu medvetet i det andliga området, det psykiska tillståndet, och lever med sitt medvetande överfört på känslokroppen.

Det är i det skapades område eller i denna tredje princip som väsendet byter kroppar, byter mentalitet, byter intressesfär och växer från det ena tillståndet till det andra, och upplever det ena tillståndet efter det andra. Vart och ett av dessa tillstånd är timligt, medan organen för deras frambringande är eviga realiteter i övermedvetandet. Därför är det evigt säkrat, evigt garanterat, att väsendet har en organism. Grundenergikropparna kan inte allihop dö på en gång, bara en kropp åt gången kan dö. De andliga kropparna är inte så utsatta som den fysiska kroppen och råkar därför inte så lätt ut för skador.

Varje enskild grundenergikropp har sin rot inne i övermedvetandet. Även om en kropp går under, överlever den i form av en talangkärna i övermedvetandet. När talangkärnan således överlever en kropps undergång, kan det senare byggas upp en ny kropp när förutsättningar för detta åter kommer på plats. Reinkarnationen är baserad på denna princip. De sex grundenergikropparna har till ändamål att skapa kontrast, så att väsendet kan gå från den ena kontrasttillvaron till den andra. (*Storkursen*, st. 171).

© Martinus Institut 1981

Reg. 82

Jordklotets tillstånd i det fullkomliga människoriket

Symbol nr 82

82.1 Symbolen visar jordklotets tillstånd i det fullkomliga människoriket (gul färg). Vi har kommit fram till det tillstånd som klotet kommer att befinna sig i när det djuriska är utplånat. Det finns fortfarande djur på klotet, men de skadliga, dräpande och våldsamt giftiga djuren har efter hand dött ut. De stora urskogarna finns inte längre, och det finns inte betingelser för de vilda djuren såsom det gör i dag. De är redan nu på retur. Det finns bara betingelser för de växter och djur som kan skapa

välbefinnande och lycka för de fullkomliga människorna.

I mitten av det stora gula strålfältet finns en ring av vita tandade figurer som symboliserar polstrukturen. Nu är det ljus, nu ska det sexuella inte leda till all den nöd och det elände som det gör i den nuvarande världen. Där kommer det att råda harmoni, eftersom det kommer ett helt annat tillstånd med helt andra lagar för mänskliga förbindelser. Det kommer att bli synnerligen strålande och fullkomligt, och det kan man läsa mer om i Livets Bog (*Storkursen* st. 518).